

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 147/13
Λουξεμβούργο, 14 Νοεμβρίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-4/11
Bundesrepublik Deutschland / Kaveh Puid

Οσάκις κράτος μέλος δεν μπορεί να μεταφέρει αιτούντα άσυλο προς το υπεύθυνο να εξετάσει την αίτησή του κράτος μέλος λόγω σοβαρού κινδύνου προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων του αιτούντος, υποχρεούται να ορίσει άλλο κράτος μέλος ως υπεύθυνο να εξετάσει την αίτηση

Αντιθέτως, δεν υποχρεούται καταρχήν να εξετάσει το ίδιο την αίτηση

Ο Κανονισμός «Δουβλίνο II»¹ ορίζει ότι τα κριτήρια βάσει των οποίων προσδιορίζεται το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου που υποβάλλεται εντός της Ένωσης – ενώ καταρχήν η αίτηση εξετάζεται από ένα μόνο κράτος μέλος. Όταν αιτών άσυλο υποβάλλει την αίτησή του σε κράτος μέλος που δεν ορίζεται ως το υπεύθυνο από τον κανονισμό, ο συγκεκριμένος κανονισμός προβλέπει διαδικασία μεταφοράς του αιτούντος το άσυλο προς το υπεύθυνο κράτος μέλος. Εντούτοις, στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση μπορεί να αποφασίσει να μην μεταφέρει τον αιτούντα στο υπεύθυνο κράτος μέλος και να εξετάσει το ίδιο την αίτηση.

Ο Κ. Puid, Ιρανός υπήκοος, αφίχθη παρανόμως στη Γερμανία μέσω της Ελλάδας. Υπέβαλε αίτηση ασύλου στη Γερμανία η οποία κρίθηκε απαράδεκτη για τον λόγο ότι, δυνάμει του κανονισμού, η Ελλάδα ήταν το υπεύθυνο κράτος μέλος. Ως εκ τούτου, διατάχθηκε η μεταφορά του στην Ελλάδα. Ο Κ. Puid άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή του, η οποία έγινε δεκτή από το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (διοικητικό δικαστήριο Φρανκφούρτης, Γερμανία). Το συγκεκριμένο δικαστήριο έκρινε ότι, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών υποδοχής των αιτούντων άσυλο και της διαδικασίας εξετάσεως των αιτήσεων ασύλου στην Ελλάδα, η Γερμανία υποχρεούνταν να εξετάσει την αίτησή του. Εν συνεχεία, οι γερμανικές αρχές αναγνώρισαν στον Puid την ιδιότητα του πρόσφυγα.

Στο πλαίσιο αυτό, το Hessischer Verwaltungsgerichtshof (διοικητικό εφετείο του κράτους της Έσσης, Γερμανία), επεληφθέν εφέσεως κατά της αποφάσεως του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main, ζήτησε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης διευκρινίσεις σχετικά με τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που όφειλε να εξετάσει την αίτηση ασύλου. Το γερμανικό δικαστήριο ρώτησε αν ο κανονισμός παρέχει στον αιτούντα άσυλο αγωγίμο δικαίωμα να ζητήσει από το κράτος μέλος να εξετάσει την αίτησή του αν το συγκεκριμένο κράτος δεν μπορεί να τον μεταφέρει στο κράτος μέλος που είχε ορισθεί αρχικώς ως υπεύθυνο λόγω του κινδύνου παραβιάσεως των θεμελιωδών του δικαιωμάτων.

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα το Δικαστήριο υπενθύμισε, καταρχάς, ότι ένας κράτος μέλος υποχρεούται να μην μεταφέρει αιτούντα άσυλο στο κράτος μέλος που ορίσθηκε αρχικώς ως υπεύθυνο, οσάκις οι συστημικές πλημμέλειες όσον αφορά τη διαδικασία χορηγήσεως ασύλου και τις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων άσυλο σε αυτό το κράτος μέλος αποτελούν σοβαρούς και

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1).

αποδεδειγμένους λόγους που να πείθουν ότι ο αιτών θα διατρέξει ουσιαστικό κίνδυνο να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση².

Συναφώς, το Δικαστήριο επισήμανε ότι σε περίπτωση τέτοιου είδους καταστάσεως ένα κράτος μέλος **μπορεί**, δυνάμει του κανονισμού, να εξετάσει το ίδιο την αίτηση. Εντούτοις, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι αν το κράτος μέλος δεν επιθυμεί να κάνει χρήση αυτής της ευχέρειας, **δεν υποχρεούται** καταρχήν **να εξετάσει την αίτηση**. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να προσδιορίσει το υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως κράτος μέλος, βάσει των κριτηρίων του κανονισμού. Αν αδυνατεί να το προσδιορίσει, υπεύθυνο να εξετάσει την αίτηση ασύλου είναι το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο αυτή υποβλήθηκε.

Τέλος, το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο αιτών άσυλο πρέπει να μεριμνά ώστε να μην επιδεινώσει κατάσταση τυχόν προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων αυτού του αιτούντος, ακολουθώντας διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους μη εύλογης χρονικής διάρκειας. Κατά συνέπεια, εφόσον παρίσταται ανάγκη, οφείλει να εξετάσει το ίδιο την αίτηση.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2011, συνεκδικασθείσες υποθέσεις N.S. κατά Secretary of state for the Home Department ([C-411/10](#)) και M.E. κ.λπ. κατά Refugee Applications Commissioner Minister for Justice, Equality and Law Refrom ([C-493/10](#)), βλ. επίσης AT [140/11](#).